

Åpning, Yemanedagen i Oslo 8. januar 2023

Jakobskirken, Domprost Anne-May Grasaas (fungerende biskop i Oslo)

Kjære venner! Vi har møtt opp for å minnes Yemane Teferi som døde på et mottak i Norge. Jeg kjente han ikke. Men jeg er blitt berørt av livet hans og skjebnen hans.

Vår utfordring er at det fortsatt er *mange* som har levd i samme situasjon i årevis. De har flyktet fra krig og nød. I håp om et liv i trygghet og frihet. Men de er ikke blitt anerkjent som flyktninger. På tross av at de ikke har hatt noe sted å returnere til. De lever en skyggetilværelse midt i samfunnet vårt. Og likevel på siden av det.

Det er denne situasjonen vi er opptatt av i dag. Det er blitt et presserende moralsk spørsmål til oss som er bærere av en kristen og humanistisk tradisjon: Hvordan møter vi de "fremmede"? -Hvordan kan vi støtte medmennesker som holdes utenfor?

I kirkens kalender handler akkurat *denne* søndagen om vismennene som kom fra et fremmed land for å hylle det nyfødte Jesusbarnet. Altertavlen her i Jakobskirken har faktisk Jesu fødsel som motiv. Vismennenes nærvær i julefortellingen poengterer det *globale* fellesskapet. De fulgte en stjerne i det kosmiske skaperverket – gitt til beste for oss alle.

Likevel skusler vi bort denne gaven med selvopptatthet og egenrådighet. Vismennene forstod at det var *dette* som drev kong Herodes. - Maktmisbruk. De rapporterte ikke tilbake. Og den lille familien til Josef ble drevet på flukt - til Egypt. Og da barnet ble en moden mann, ble han selv forfulgt og tatt av dage. Fordi han viste barmhjertighet og ikke tålte urettferdighet.

Fortellingen får fram umistelige verdier i den kristne tradisjon. Verdier som er tydelige også i vår felles humanistiske arv; menneskeverd, likeverd, frihet og integritet. Det er disse verdiene som er i spill nå - i møte med mennesker som er forfulgt og som ikke får hjelp.

Hvordan møter vi de fremmede? Hvordan kan vi støtte de lengeværende, ureturnerbare asylsøkerne? - De som lever usynlig blant oss - fratatt alle muligheter til det *vi* oppfatter som et verdig liv? Hvordan kan *vi* bidra til framtid og håp for dem? - En framtid Yemane aldri fikk oppleve.

Jeg benytter anledningen til å takke dere som har tatt initiativ til denne markeringen og ser fram til ettermiddagen!
